



ČESKÁ REPUBLIKA  
ROZSUDEK  
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobce: **AEZZ a. s.**  
se sídlem U Vorlíků 367/3, 160 00 Praha 6  
zastoupen JUDr. Julií Pítrovou, advokátkou  
se sídlem AK Kudeříkové 1103/11a, 148 00 Praha 4 Kunratice

proti  
žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí ČR**  
se sídlem Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze 12. 6. 2019, čj. MZP/2019/550/555

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím orgánu I. stupně – Správy Krkonošského národního parku Vrchlabí (dále jen „Správa KRNAP“) ze dne 3. 4. 2019, čj. KRNAP 01665/2019 – byl žalobce shledán vinným z přestupků podle § 88 odst. 2 písm. d) a n) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (dále jen „zákon č. 114/1992 Sb.“), spáchaných tím, že bez souhlasu Správy KRNAP na území přírodní zóny KRNAP (I. zóna),

- na pozemku st.p.č. 325, k.ú. Pec pod Sněžkou, nejpozději ke dni 18. 4. 2018 vybudoval zeď ze ztraceného bednění s výztuží 400 mm, délky 30 m a výšky cca 2,8 metru,
- na pozemku st.p.č. 325, k.ú. Pec pod Sněžkou, dne 5. 6. 2018 přemostil, resp. zastřešil snížený prostor u Luční boudy 24 kusy předepjatých betonových stropních panelů s využitím dříve vybudované a výše popsané zdi,
- provedl na pozemku st.p.č. 325, k.ú. Pec pod Sněžkou terénní úpravy okolí stavby, včetně zásypu šterkem části cesty na p.p.č. 801, k.ú. Pec pod Sněžkou,

a vytvořil tak stavbu pochozí terasy a garáže u jižní strany Luční boudy (čp. 203). Tímto jednáním obviněná společnost škodlivě zasáhla do biotopu zde se vyskytujících zvláště chráněných druhů rostlin: zvonku českého (*Campanula bohemica*), jestřábníku alpského (*Hieracium alpinum*), violky žluté (*Viola lutea*) a vrby laponské (*Salix lapponum*) a porušila zákaz zvláště chráněné druhy rostlin poškozovat, ničit nebo jinak rušit ve vývoji dle § 49 zákona.

Obviněná společnost rovněž porušila povinnost obstarat si předem ke stavební činnosti souhlasné závazné stanovisko Správy KRNAP podle § 44 odst. 1 cit. zákona.

2. Za oba přestupky rozhodnutí uložilo obviněné společnosti dle § 88 odst. 3 písm. b) výše cit. zákona ve spojení s § 35 písm. b) a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon č. 250/2016 Sb.“), správní trest pokuty v celkové výši 150.000 Kč, když za zničení jedinců zvláště chráněných druhů rostlin nedovoleným zásahem do jejich prostředí byla uložena dílčí sankce dle § 88 odst. 2 písm. d) ve výši 80.000 Kč, a za realizaci stavební činnosti, pro kterou je vyžadován souhlas orgánu ochrany přírody, bez tohoto souhlasu, pak dílčí sankce ve výši 70.000 Kč.
3. Žalobou napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 6. 2019, čj. MZP/2019/550/555 změnilo rozhodnutí orgánu I. stupně tak, že část II. výroku nově zní:
  - „Za uvedené přestupky se obviněné společnosti, v souladu s ust. § 41 odst. 1 zákona o přestupcích, ukládá správní trest pokuty podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější, tedy podle § 88 odst. 2 písm. d) ve spojení s § 88 odst. 3 písm. b) zákona, ve výši 150.000 Kč. V ostatním bylo napadené rozhodnutí potvrzeno.

## II. Žalobní argumentace

4. Žalobce navrhl přezkoumání obou výše uvedených rozhodnutí. Poukázal na znění zákona č. 114/1992 Sb., zejména jeho § 88 odst. 2 písm. n) a § 44, s tím, že pozemek par. č. 325 k.ú. Pec pod Sněžkou je dle platného územního plánu města Pec pod Sněžkou uveden a zakreslen v zastavěném a zastavitelném území města, veden je jako tzv. samota. K této námitce žalovaný nepřihlédl. Žalobci byla uložena sankce za to, že prováděl činnost, pro kterou je vyžadován souhlas orgánu ochrany přírody, tím má být kladné závazné stanovisko k zamýšlené stavbě na pozemku par. č. 325 k.ú. Pec pod Sněžkou. Žalobce je přesvědčen, že správní orgány použily mylná ustanovení zákona o ochraně krajiny.
5. K využití § 44 cit. zákona žalobce namítal, že toto ustanovení předjímá postup správního orgánu na poli stavebního řízení v případě, že by si stavebník nezajistil kladné závazné stanovisko KRNAP. Toto stanovisko si žalobce vyžádal, dne 27. 4. 2018 bylo negativní. Závazné stanovisko KRNAP je závazným stanoviskem ve smyslu § 149 správního řádu,

není možné proti němu podat samostatný opravný prostředek, proti němu je možné brojít až v průběhu a v rámci stavebního řízení, což žalobce hodlá učinit.

6. Dále je žalobce toho názoru, že pokud by mu správní orgány chtěly vytýkat, že něco porušil, pak by se mohlo jednat o § 16 odst. 2 písm. b) zákona č. 114/1992 Sb., toto ustanovení však nebylo použito ani aplikováno. Žalobce je přesvědčen, že k tomuto došlo záměrně, neboť uvedené ustanovení zakazuje umísťovat, povolovat nebo provádět stavby, mimo staveb nevyžadujících územní rozhodnutí nebo územní souhlas a určených pro účely ochrany přírody, péče o zemědělské pozemky a lesy, turistiky, správy vodních toků, požární ochrany a záchranných prací, obrany státu, ochrany státních hranic nebo památkové ochrany, a to na území národních parků **mimo zastavěná území obcí a zastavitelné plochy obcí**. Zdůrazněná citace je pak zcela zásadní, neboť je to právě § 16 tohoto zákona, který jasně uvádí povinnosti a zákazy, jejichž porušení může být sankcionováno správními sankcemi, nikoliv § 44 zákona. Z uvedeného žalobce dovodil, že se porušení povinností stanovených zákonem o ochraně krajiny nedopustil, když provedl stavební úpravy pozemku par.č. 325 k.ú. Pec pod Sněžkou bez předchozího kladného závazného stanoviska KRNAP. Žalobce je toho názoru, že se vystavuje udělení sankcí na poli stavebního práva, avšak tam se mu naskýtají další možné procesní možnosti obrany a tato dvě správní řízení nelze slučovat. Navíc o těchto řízeních rozhodují zcela odlišné správní orgány.
7. Na základě výše uvedených skutečností pak žalobce považoval za absurdní, aby KRNAP posuzoval povahu stavební činnosti, určoval, zda se jedná o činnost vyžadující ohlášení či územní souhlas, neboť toto činí místně příslušný stavební úřad. Žalobce nepovažuje za možné, aby Ministerstvo životního prostředí uvádělo ve svém rozhodnutí, že žalobce trestá za provedení stavební činnosti podléhající územnímu rozhodnutí a stavebnímu povolení, k tomuto není uvedený orgán kompetentní.
8. K přestupku dle § 88 odst. 2 písm. d) zákona č. 114/1992 Sb., žalobce považoval skutkové posouzení věci za nedostatečné, když nebylo přihlédnuto k jeho tvrzením a předloženým důkazům. Již v minulosti byl ekosystém v okolí Luční boudy značně narušen lidskou činností, kterou žalobce nezpůsobil, toto i sám KRNAP uznal, když vydal povolení k výstavbě lávky na stejném místě stavebních terénních úprav v r. 2014, dále pak ale i faktickými úkony, když sám v okolí Luční boudy skladuje stavební materiál na opravu cest a nechává pást koně. V případě, že by se skutečně jednalo o natolik zachovalou lokalitu, v níž prokazatelně rostou chráněné rostliny, jistě by takto nepostupoval. Této skutečnosti pak jistě odpovídá i nové zařazení pozemku par. č. 325 a objektu Luční boudy v rámci zonace národního parku. KRNAP se při svých tvrzeních opírá o zastaralé průzkumy a starou literaturu, na str. 6 svého rozhodnutí uvedl, že žalobce neumožnil provedení nového průzkumu a nepožádal o závazné stanovisko, toto jsou však nepravdivá tvrzení. Žalobce nikdy novému průzkumu nebránil, navíc na jaře r. 2018 o závazné stanovisko požádal, obdržel však stanovisko zamítavé. Žalobce nepovažuje provedeným řízením za prokázané, že by poškodil či ohrozil chráněné druhy právě na výše cit. pozemku par. č. 325.
9. Žalobce namítal, že není pasivně legitimován v projednávané věci, když jediným důvodem, proč žalovaný dovodil, že se nějaké činnosti dopustila obchodní společnost AEZZ a.s., je faktura na dodání stavebního materiálu. Vlastníkem dotčeného pozemku i stavebníkem jsou fyzické osoby, a to vlastníci pozemku Mgr. K. S. a Ing. S. B. a považují za zcela lhostejné, že jsou též v pozici výkonných orgánů akciové společnosti. To, zda

byly stavební práce prováděny na objednávku vlastníků pozemku, či zda byl prodán materiál a obstarány stroje, nebylo předmětem řešení správních orgánů. Žalobce navrhl zrušení obou ve věci vydaných rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

### III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný správní orgán v písemném vyjádření ze dne 30. 10. 2019 uvedl, že se žalobními námitkami, které se v podstatě shodují a námitkami odvolacími, podrobně zabýval v žalobou napadeném rozhodnutí. K námitce žalobce, že nelze porušení povinnosti, stanovené v § 44 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. (opatřit si pro jmenované stavební záměry na území národního parku předchozí souhlasné stanovisko orgánu ochrany přírody) spojit s naplněním skutkové podstaty přestupku dle § 88 odst. 2 písm. n) uvedeného zákona, žalovaný takový názor nesdílí. Uvedeného přestupku se dle cit. ustanovení dopustí ten, kdo ve zvláště chráněném území vykonává činnost zakázanou, nebo vykonává činnost, pro kterou je vyžadován souhlas orgánu ochrany přírody, bez tohoto souhlasu. Jedná se tak o veškeré činnosti, které jsou ve zvláště chráněném území prováděny bez potřebných povolení (výjimek ze zákazů), nebo souhlasů (souhlasných závazných stanovisek) orgánu ochrany přírody. Žalovaný nesouhlasí s názorem žalobce, že naplnění skutkové podstaty uvedeného přestupku se váže v daném případě výhradně na porušení základní ochranné podmínky, uvedené v § 16 odst. 2 písm. n) cit. zákona, která konkrétními zákazy reguluje stavební činnost na území národních parků, avšak nevztahuje se na zastavěná území a zastavitelné plochy obcí. Porušení této ochranné podmínky prokázáno nebylo, bez ohledu na tuto skutečnost však platila obecná povinnost stanovená v § 44 odst. 1, tedy opatřit si pro příslušný stavební záměr na území národního parku, který podléhá územnímu a stavebnímu řízení, závazné souhlasné stanovisko orgánu ochrany přírody (byť se jednalo o povinnost ve smyslu následných povolovacích řízení). Žalobce však provedl stavební činnost bez uvedeného stanoviska, dokonce bez potřebných povolení stavebního úřadu, která by toto stanovisko zohlednila. Takovým jednáním došlo k naplnění skutkové podstaty uvedeného přestupku, a žalovaný doplnil, že delikt ní odpovědnost by nebylo možné vyloučit ani v případě, kdy by příslušná řízení byla stavebním úřadem (aniž by byl souhlas orgánu ochrany přírody vyžádán) vedena.
11. V dalším žalovaný odkázal na skutečnost, že charakter stavební činnosti vyplývá z následného postupu stavebního úřadu vůči žalobci, byl posouzen stavebním úřadem např. v oznámení o zahájení řízení o odstranění stavby čj. SO-173/18-Po ze dne 7. 8. 2018, které bylo podkladem rozhodnutí o přestupku. Je tak zřejmé, že správní orgány stavební činnost samy nehodnotily. Stavební úřad uvedl, že se jedná o záměr/činnost podléhající územnímu rozhodnutí a stavebnímu povolení. Orgán ochrany přírody tak vycházel z vyjádření stavebního úřadu a z příslušných ustanovení zákona, uvedeným postupem tak nepřekročil svoji pravomoc.
12. K další žalobní námitce, tedy k nenaplnění podmínek § 88 odst. 2 písm. n) zákona č. 114/1992 Sb., žalovaný sdělil, že v řízení využil nejaktuálnější dostupné podklady, včetně výsledků provedených botanických průzkumů, které naplnění skutkové podstaty prokázaly. Uvedenou žádost o vydání závazného stanoviska žalobce podal až v rámci řízení o dodatečném povolení stavby stavebním úřadem, orgán ochrany přírody tedy neměl možnost záměr posoudit předem, případně také provést předchozí botanický

průzkum na dotčených pozemcích. Z hlediska výskytu zvláště chráněných druhů a ostatních požadavků zákona tak již pouze konstatoval stav lokality po provedení stavby.

13. K argumentaci žalobce o dokladu narušení lokality lidskou činností, a to vydáním souhlasného stanoviska k výstavbě dřevěné požární lávky na Luční boudě z r. 2014, či argumentaci nové zonace Krkonošského národního parku žalovaný sdělil, že výstavba dřevěné požární lávky byl záměr s nepatrnými dopady na zákonem chráněné zájmy a nová zonace, která z hlediska cílů managementu neřadí daný stavební pozemek k žádné z nově definovaných zón, jeho pozměněný charakter nepochybně zohledňuje, nijak se ale nedotýká ochranných podmínek zvláště chráněných druhů rostlin, stanovených § 49 zákona. Žalovaný proto shrnul, že i přes do určité míry pozměněný charakter lokality je nutné respektovat zde se vyskytující zákonem chráněné zájmy.
14. K poslední žalobní námitce žalobce, zpochybňující jeho delikt ní odpovědnost coby právnické osoby, žalovaný uvedl, že žalobce je provozovatel Luční boudy a jeho odpovědnost byla dovozena z více skutečností, tyto jsou popsány v rozhodnutích. Stěžejním důkazem byla objednávka a faktura za výrobu a dopravu betonových panelů, pomocí kterých byla zhotovena stavba. Odpovědnost fyzických osob Ing. B. a Mgr. S. byla vyloučena s odkazem na ust. § 20 odst. 1 a 2 písm. a) přestupkového zákona (tedy s ohledem na skutečnost, že jejich jednání jako výlučných členů představenstva obviněného je v souvislosti s posuzováním odpovědnosti za přestupek plně přičitatelné této právnické osobě).

#### IV. Replika žalobce

15. Žalobce reagoval na vyjádření žalovaného podáním ze dne 1. 2. 2021, v něm žádal nařízení ústního projednání věci. V uvedeném podání pak připojil argumentaci o tom, že jeho stavební činnost proběhla v důsledku nepředvídatelného působení přírodních sil a byl tak nucen bezodkladně technicky zajistit odstranění havarijního stavu způsobeného mimořádnými událostmi. V r. 2017 tak došlo ke stavbě opěrné zdi a v r. 2018 ke stavbě manipulační plochy. Tyto skutečnosti byly namítány po celou dobu řízení stavebního i správního o vydání stanoviska KRNAP. V obou případech se jednalo o technické zajištění a odstranění havarijního stavu způsobeného v důsledku nepředvídatelného působení přírodních sil, které žalobce nemohl žádným způsobem ovlivnit. Jedná se přitom o místo, které je z hlediska cestovního ruchu vysoce exponované, proto byly bezprostředně ohroženy na životě a zdraví třetí osoby.
16. V uvedeném směru pak žalobce připomněl znění § 177 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon (dále jen „stavební zákon“), podle něhož „opatření na stavbách a pozemcích spočívající podle okolností i v provádění staveb, terénních úprav nebo odstraňování staveb, jimiž se předchází bezprostředně hrozícím důsledkům živelní pohromy nebo závažné havárie, čelí jejich účinkům a zabraňuje ohrožení života nebo zdraví osob, popřípadě jiným škodám, mohou být zahájena bez předchozího rozhodnutí nebo jiného opatření podle tohoto zákona, nestanoví-li zvláštní právní předpisy jinak“. Z dikce tohoto ustanovení neplyne povinnost stavebníka oznámit provádění vyjmenovaných opatření před jejich zahájením, toto by v některých případech nebylo ani možné. Provádění těchto opatření je nezbytné oznámit stavebnímu úřadu neprodleně po jejich zahájení a následně může být zvolen jeden z taxativně vymezených postupů odst. 5 a 6 tohoto ustanovení. Stavební úřad zvolí jeden ze zákonem vyjmenovaných způsobů s přihlédnutím ke specifikům a okolnostem řešené věci.

17. Odstavec 5 stanoví taxativní výčet mimořádných postupů a oprávnění v případech, kdy je nezbytné bezodkladně provést stavby a terénní úpravy ke zmírnění nebo odvrácení dopadů živelní pohromy nebo závažné havárie, mj. může být „po projednání se stavebním úřadem upuštěno od vydání územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, popřípadě stanoveno, že k provedení stavby nebo terénních úprav postačí souhlas stavebního úřadu s jejich ohlášením“. Přitom slovním spojením „po projednání se stavebním úřadem“ je nezbytné rozumět již výše zmiňované požadované oznámení provádění nezbytných opatření stavebnímu úřadu dle § 177 odst. 2 stavebního zákona. Pokud by tedy soud neshledal již dříve uplatněné námitky ohledně postupu vyjadřování se KRNAPu ke stavebním řízením v zastavitelné části obce Pec pod Sněžkou, považuje žalobce za nutné pohlédnout na věc v širším rozsahu, neboť v důsledku mimořádných opatření událostí u stavby opěrné zdi a manipulační plochy bylo postupováno dle § 177 odst. 5 písm. a) stavebního zákona, bylo upuštěno od vydání územního rozhodnutí a stavebního povolení a stanovisko nemohlo být správně požadováno, neboť by se orgán ochrany přírody neměl v podstatě k čemu vyjadřovat. Jedná se totiž o stavby, k jejichž užívání není třeba vydat kolaudační souhlas ani územní rozhodnutí, postačí oznámení dokončení těchto staveb stavebnímu úřadu dle odst. 7 výše cit. ustanovení. Není ani důvod, proč by tak měl žalobce žádat orgán ochrany přírody o vydání závazného stanoviska.
18. V průběhu řízení o vydání dodatečného povolení stavby vydal KRNAP v tomto řízení nesouhlasné stanovisko dne 27. 4. 2018, toto bylo založeno na nesprávných tvrzeních. KRNAP ve svém stanovisku mj. uvedl, že dle § 16 odst. 2 písm. b) zákona č. 114/1992 Sb., na území národních parků mimo zastavěná území obcí a zastavitelné plochy obcí je zakázáno umisťovat, povolovat nebo provádět stavby mimo stavby vyjmenované. Těmi jsou stavby nevyžadující územní rozhodnutí nebo územní souhlas a určené pro účely ochrany přírody, péče o zemědělské pozemky a lesy, turistiky, správy vodních toků, požární ochrany a záchranných prací, obrany státu, ochrany státních hranic nebo památkové ochrany. K tomu pak je potřebné doplnit, že stavba opěrné zdi a manipulační plochy byla realizována pro účely turistiky, protože pokud by tyto stavby nebyly realizovány v bezprostřední reakci na mimořádné události, byly by ohroženy na zdraví a životě osoby, které na místo docházejí právě za účelem turistiky, navíc se stavby realizovaly na zastavitelném území obce. Na tom nic nemění ani požadavek zákona, stanovený ustanovením § 37 odst. 2. Obě stavby byly provedeny před správním řízením KRNAP, a to dle § 177 (viz bod 16 a násl.), proto zde neprobíhá žádné řízení, k němuž by měl tento orgán udělovat souhlas.
19. K svému podání žalobce připojil přípis Městského úřadu Pec pod Sněžkou ze dne 4. 11. 2020, čj. SO – 255/20 – Ad, adresovaný Ing. B. a Mgr. S., kterým oznamuje, že dne 21. 9. 2020 obdržel žádost o změnu v posuzování charakteru provedených opatření u Luční boudy, zajišťujících odstranění havarijního stavu svahu a jižní obvodové stěny objektu. MÚ Pec pod Sněžkou uvedl, že stavebnímu úřadu bylo podáním ze dne 31. 10. 2017 oznámeno zahájení provádění technického zabezpečení svahu, včetně doložení projektové dokumentace a zprávy o provedení geotechnického průzkumu, dne 11. 6. 2018 pak stavební úřad obdržel oznámení provedení zpevnění nouzového požárního východu (vznik manipulační plochy) formou vzepření betonových panelů mezi opěrnou zdí a objektem Luční boudy realizovanou jako statické zajištění havarijního stavu jižní obvodové zdi objektu Luční boudy. MÚ sdělil, že na základě podnětu Správy KRNAP a provedené kontrolní prohlídky dne 20. 7. 2018 byla shledána další stavební činnost nad

rámec oznámených opatření provedených jako statické zajištění havarijního stavu svahu a objektu a bylo zahájeno řízení o odstranění stavby, stavebník podal žádost o dodatečné povolení, potřebné doklady však nebyly dodány. V období 31. 10. 2019 – 12. 10. 2020 byla kompletní dokumentace vztahující se k objektu Luční boudy v držení Policie ČR pro důkazní účely, podáním ze dne 21. 9. 2020 stavebník ustupuje od svého záměru a na místě ponechá pouze opěrnou zeď, realizovanou jako statické zajištění havarijního stavu svahu vybudovanou v období 9/2017 a manipulační plochu, realizovanou jako zajištění havarijního stavu jižní obvodové zdi v období 6/2018. Stavební úřad s odkazem na ustanovení § 177 odst. 5 písm. a) stavebního zákona upustil od vydání územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, a ve smyslu písm. b) stanovil pro další projednání provedených opatření obsah žádosti a jejích příloh – k žádosti o povolení opěrné stěny stanovisko orgánu ochrany přírody a krajiny ke zpracované PD, resp. provedené stavbě a k žádosti o povolení manipulační plochy projektovou dokumentaci dle přílohy č. 12 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, a stanovisko orgánu ochrany přírody a krajiny ke zpracované PD, resp. provedené stavbě (Správa KRNAP Vrchlabí).

## V. Jednání krajského soudu

20. Krajský soud jednal ve věci dne 10. 11. 2021. Zástupkyně žalobce namítala nezákonnost obou rozhodnutí, vydaných ve věci, odkázala na žalobní námitky. V případě stavební činnosti žalobkyně se jednalo o odstraňování havarijního stavu svahu a jižní obvodové zdi Luční boudy, řízení o dodatečné povolení stavby bylo zastaveno. Mgr. S. připomněla, že zabezpečení sesunu svahu muselo proběhnout v době, kdy to počasí dovolilo, geologické posudky posoudily statiku svahu, která byla porušena dřívější navážkou při výstavbě cesty, v níž byly zbytky železa a odpadu. K druhému deliktu pak sdělila, že vrbička rostla na navážce odpadu na druhé straně budovy, kde jsou nádrže na olej. Pozemek je zastavitelnou plochou a tak je také třeba k němu přistupovat, havarijní důvody naplnily podmínky pro aplikaci § 177 stavebního zákona. Žalobce navrhuje, aby soud vyžádal celý správní spis stavebního řízení čj. SO 173/2018. Pověřená pracovnice žalovaného odkázala na písemné vyjádření ve věci a zdůraznila absenci souhlasu orgánu ochrany přírody pro stavební činnost žalobce, který vybudoval nový příznivější vchod do restaurace, ač opěrná zeď mohla být provedena šetrnějším způsobem.
21. V průběhu jednání soud konstatoval ze správního spisu, že správní orgán vyslechl k přestupku nepovolené realizace zastřešení terasy u Luční boudy čp. 203 dne 15. 8. 2018 p. J. J., který uvedl, že je obchodně výrobním zástupcem firmy Prefa Praha, která dodala žalobci 24 kusů panelů spiroll, což jsou předem předepjaté stropní panely, a to dle objednávky p. S., přepravu realizovala firma GARANTRANS, pro kterou zajišťoval povolenky žalobce. Netušili, že by mělo jít o černou stavbu, na místě od společnosti nikdo nebyl, pouze přepravce. Správní spis dále obsahuje Územní plán Pece pod Sněžkou, kdy město oznámilo usnesení ÚS ze dne 9. 1. 2018, sp. zn. III ÚS 3817/17 o opatření obecné povahy čj. 1252/11/Tom – Územní plán Pec pod Sněžkou, vydané městem usnesením, schváleným Zastupitelstvem Města Pec pod Sněžkou dne 13. 12. 2011 pod bodem č. 6. Zde je mj. řečeno, že stávající stavby, objekty a zařízení nebo jejich areály lze užívat v nezbytném rozsahu, udržovat a opravovat, nelze je však rozšiřovat a přestavovat, popř. je využívat pro jiný účel než stávající, pokud tento účel není v souladu s nově stanoveným charakterem území. Dalším podkladem KRNAP jsou materiály o vegetaci území, včetně fotodokumentace – Luční bouda v r. 2015, snímky pořízené 2. 5. 2018, dále dne 17. 5. 2018 – zde zobrazeny odumřelé keře *Salix lapponum*, a odumřelý

porost poškozený popelem a vyhrnováním, dále snímky pořízené stráží přírody dne 5. 6. 2018, výjezd na Luční boudu 2x Volvo, snímky pořízené dne 8. 6. 2018, fotografie dokumentující devastaci zasažených ploch, foto ze dne 13. 9. 2018, dále fotografie pořízené strážcem Správy KRNAP dne 20. 9. 2018, letecké snímky okolí Luční boudy z průběhu let 1936, 1953, 1997, 2012, 2014, 2016 a 2018. Dále je přítomen grafický materiál Luční bouda – zastavěné území.

22. Dále správní spis obsahuje Interní sdělení ze dne 12. 6. 2018 o zjištění přemostění, resp. zastřešení sníženého prostoru za účelem vybudování terasy a garáže, na opěrnou zeď byly instalovány betonové panely a plocha zarovnána šterkem, územní pracoviště nebylo o nadměrné těžké přepravě a výstavbě informováno, nákladní auta ani jeřáb neměly platné doklady k vjezdu. Dále přítomen Podnět k provedení stavebního dozoru a Závazné stanovisko k dodatečnému povolení stavby opěrné zdi (nesouhlas), Výzva k uzavření nájemní smlouvy či vyklizení pozemků, Interní sdělení z července 2012, dále ze srpna 2018 o nepovolených úpravách okolí a poškození předmětů ochrany, Oznámení zahájení řízení o odstranění stavby MÚ Pec pod Sněžkou ze dne 7. 8. 2018, Oznámení o zahájení řízení o přestupku Správa KRNAP ze dne 28. 8. 2018, Protokol o ústním projednání ze dne 24. 9. 2018, Přípis – Interní sdělení – pokračování poškozování přírodního prostředí v okolí Luční boudy ze dne 25. 9. 2018, Žádost o přijetí opatření k zastavení prací na černé stavbě terasy u Luční boudy ze dne 27. 9. 2018, dvě vyjádření žalobce.

23. Jednání soudu bylo odročeno za účelem předložení navržených dokladů žalobce.

24. Z přípisu žalobce ze dne 18. 11. 2021 plyne, že provedením opěrné zdi a manipulační plochy žalobce odstraňoval havarijní stav dle § 177 stavebního zákona a o provedení těchto prací informoval stavební úřad. Tuto skutečnost sdělil i Správě KRNAP při prvním ústním jednání dne 21. 9. 2018, nejedná se tak z jeho strany o nové skutečnosti. Žalobce předložil Zprávu o geotechnickém průzkumu pro výstavbu opěrné zdi a Technickou zprávu ohledně havarijního stavu svahu ze dne 27. 9. 2017, vypracovanou Ing. L. K., autorizovaným inženýrem pro pozemní stavby, jakož i oznámení stavebníků stavebnímu úřadu Pec pod Sněžkou ze dne 27. 10. 2020. Žalobce sdělil, že tyto informace měly správní orgány k dispozici, KRNAP si usurpoval pravomoc danou pouze stavebnímu úřadu, a to určit, zda práce vyžadují stavební povolení či územní rozhodnutí na základě stavebního zákona, rozhodl o spáchání přestupku žalobce za nedovolenou činnost dle § 44 zákona č. 114/1992 Sb., ač tato činnost toto nevyžadovala, neboť odpovídala zvláštnímu režimu havarijního stavu. K přestupku dle § 88 odst. 2 písm. d) tohoto zákona pak žalobce zdůraznil, že fotografie údajně poškozených rostlin jsou z jiného místa.

25. Při jednání soudu dne 5. 1. 2022 soud provedl výše citovanými listinami (bod 21) důkaz, kdy z prvního dokumentu vyplývá, že na místě byly provedeny sondážní vrty a dynamická penetrační zkouška 17. 7. 2017, z technické zprávy Ing. K. vyplývá závěr, že stav svahu a přilehlé cesty u Luční boudy je nebezpečný a havarijní, důvodem je pravděpodobně posun zvětralých geologických vrstev, které se vlivem podmáčení pohybují po skalním podloží Luční boudy směrem k budově. V budoucnu tak bude nezbytné i statické zabezpečení jižní obvodové stěny objektu.

26. Z výše cit. oznámení stavebníků MÚ v Peci pod Sněžkou vyplývá, že na podzim 2017 došlo k sesuvu navážky, kdy žalobce postupoval dle § 177 stavebního zákona, a to

stavbou opěrné zdi a v r. 2018 vzepřením betonových panelů. Po čase chtěl stavbu využít pro dostavbu garáže a dne 22. 8. 2018 byla podána žádost o dodatečné stavební povolení. Poté zjistil, že nejsou schopni dostát všem požadavkům na stavbu garáže a od uvedeného úmyslu odstoupil. V podání ze dne 19. 9. 2020 požádal, aby opěrná zeď délky 30 m, a výšky 3,5 m byla posuzována samostatně, neboť vznikla jako důsledek havarijního stavu svahu. Následně byl vznesen požadavek na souhlas Správy KRNAP, s čímž stavebníci nesouhlasí, neboť neměli možnost v případě havárie vyžadovat stanoviska, pozemek je nadto stavební a označen jako nádvoří. Přesto z důvodu možného ukončení stavebního řízení o stanovisko požádali. Navrhli, aby řízení u opěrné zdi bylo zastaveno či vydáno souhlasné stanovisko stavebního úřadu s užíváním. K řízení o manipulační ploše, kdy šlo též o havarijní stav, slouží panely, které podepřely zeď, jako požární východ z restaurace a manipulační plocha. I zde stavebníci poukázali na řešení, které odvrátilo havarijní stav, a navrhli zastavení řízení o odstranění stavby.

27. Při jednání soudu žalobce předložil usnesení MÚ Pec pod Sněžkou, stavební odbor, ze dne 4. 11. 2020, čj. SO-173/18-Ad, kterým bylo zastaveno správní řízení zahájené dne 7. 8. 2018 ve věci řízení o odstranění stavby „Terasa a garáž u č.p. 203 (Luční bouda)“, na pozemku st.p.č. 235, kat. území Pec pod Sněžkou. V odůvodnění tohoto rozhodnutí městského úřadu se uvádí, že na místě samém bude ponechána pouze opěrná zeď a manipulační plocha, tyto znamenají zajištění havarijního stavu svahu a jižní obvodové zdi Luční boudy, stavebníci upustili podáním úřadu doručeným dne 29. 10. 2020 od žádosti o dodatečné povolení stavby terasy a garáže, zanikla tak věc, která se řízení týkala.

28. Účastníci řízení setrvali na svých závěrečných návrzích.

## VI. Posouzení věci krajským soudem

29. Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.), ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.). Provedené důkazy soud hodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu.

30. Krajský soud považoval za primární vyjádřit se k žalobní námitce nedostatku pasivní legitimace obchodní společnosti ve věci. V uvedeném směru plně krajský soud odkazuje na vypořádání této námitky rozhodnutím orgánu I. stupně, kdy tento argumentoval zněním ustanovení § 20 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., a dále zněním jeho odst. 2, vymezujícím okruh osob, jejichž jednání je přičitatelné právnické osobě. (odst. 1) Právnická osoba je pachatelem, jestliže k naplnění znaků přestupku došlo jednáním fyzické osoby, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě a která porušila právní povinnost uloženou právnické osobě, a to při činnosti právnické osoby, v přímé souvislosti s činností právnické osoby nebo ku prospěchu právnické osoby nebo v jejím zájmu; za porušení právní povinnosti uložené právnické osobě se považuje též porušení právní povinnosti uložené organizační složce nebo jinému útvaru, který je součástí právnické osoby. Orgán I. stupně přitom vycházel z toho, že v řízení bylo prokázáno, že stavba byla obviněnou společností financována, což bylo doloženo fakturou společnosti PREFA Praha a.s., pro odběratele AEZZ a.s., za položky na stavbu Luční boudy s datem uskutečnění zdanitelného plnění dne 5. 6. 2018 a předmětem plnění „výroba a dodávka prefabrikovaných konstrukcí“ na částku 478.325 Kč, vč. DPH. V uvedené souvislosti pak orgán I. stupně odkázal na definici pojmu „stavebník“ dle cit. zákona, jímž se rozumí

nejen ten, kdo pro sebe žádá vydání stavebního povolení, ale též objednatel a investor stavby, kterým je právě v daném případě žalobce, v neposlední řadě pak vycházel z personálního propojení vlastníků pozemku parc. č. 325 a objektu Luční boudy a statutárního orgánu (představenstva) společnosti, kdy oba spolumajitelé nemovitostí jsou současně výlučnými členy představenstva akciové společnosti, tedy statutárního orgánu. Člen statutárního orgánu je přitom dle odst. 2 písm. a) výše cit. zákona považován za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek. Konečně, orgán I. stupně spatřoval v přestupkovém jednání shodu s historickými plány výstavby z r. 2012, kdy společnost předkládala téměř totožný záměr výstavby terasy u objektu. Rozhodnutí o odvolání, tedy rozhodnutí žalovaného pak podrobně zdůvodnilo, proč lze v daném případě vyloučit odpovědnost fyzických osob, a to v souvislosti s tím, že k realizaci stavby došlo na základě činností společnosti, která byla k jejímu prospěchu a v jejím zájmu. V podrobnostech soud plně odkazuje na znění str. 7 žalobou napadeného rozhodnutí. Krajský soud považoval uvedenou argumentaci žalobní námitku za dostatečně vypořádanou.

31. V žalobě je dále namítáno, že žalovaný použil při svém hodnocení věci jiná ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., hodnocení základu přestupkového jednání, spočívajícího v nedostatku žádosti o stanovisko orgánu ochrany přírody k stavebním činnostem žalobce v bezprostředním okolí Luční boudy v r. 2017 a 2018 (kdy bylo vydáno stanovisko negativní v řízení o odstranění stavby), bylo nesprávné, neboť žalobce provedl jak výstavbu opěrné zdi, tak i zajištění jižní obvodové zdi budovy v rámci havarijních opatření, podléhajících režimu § 177 stavebního zákona, povinnost vyžádání závazného stanoviska proto neměl. Žalobce v závěrečném návrhu uvedl, že s ohledem na skutečnost, že neprobíhá žádné stavební řízení, orgán ochrany přírody již nemá vydávat závazné stanovisko a žalobce tak podmínky § 44 výše cit. zákona nemohl porušit.
32. Krajský soud po pečlivém zvážení žalobcovy argumentace však dospěl k závěru, že není souladná se zákonem a některá její tvrzení lze označit za účelová. Záměr žalobce na výstavbu terasy nelze označit jako momentální nezbytné řešení havarijního stavu, neboť z podkladů je zcela patrné, že tento záměr měl žalobce již minimálně v r. 2012, jak vyplývá z Interního sdělení Správy KRNAP č. 97/318/2012, kdy orgán ochrany přírody považoval projekt přístavby venkovní terasy i skladových prostor k jižní straně hlavního objektu budovy konstrukcí železobetonového monolitu za problematický a vznesl k předložené projektové dokumentaci z pohledu ochrany přírody připomínky.
33. Pro přehlednost krajský soud uvádí znění § 177 zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon:
- Mimořádné postupy**

(1) Pokud při vyhlášení stavu nebezpečí, nouzového stavu, stavu ohrožení státu nebo válečného stavu podle zvláštního právního předpisu<sup>54)</sup> anebo při bezprostředně hrozící živelní pohromě či závažné havárii je třeba bezodkladně provést opatření k odvrácení nebo zmírnění možných dopadů mimořádné události, lze se v mezích odstavců 2 až 4 odchýlit od postupů stanovených tímto zákonem.

(2) Opatření na stavbách a pozemcích spočívající podle okolností i v provádění staveb, terénních úprav nebo odstraňování staveb, jimiž se předchází bezprostředně hrozícím důsledkům živelní pohromy nebo závažné havárie, čelí jejich účinkům a zabráňuje ohrožení života nebo zdraví osob, popřípadě jiným škodám, mohou být zahájena bez předchozího rozhodnutí nebo jiného opatření podle tohoto zákona, nestanoví-li zvláštní

právní předpisy jinak. Stavebnímu úřadu však musí být neprodleně oznámeno, že jsou taková opatření prováděna; následně lze postupovat podle odstavců 5 a 6.

(3) Jestliže se stavby nebo terénní úpravy zničené nebo poškozené živelní pohromou nebo závažnou havárií mohou v souladu se zvláštními právními předpisy obnovit ve shodě s původními rozhodnutími nebo jinými opatřeními stavebního úřadu, postačí, že takové opatření bylo předem stavebnímu úřadu ohlášeno. Pro tento postup platí ustanovení § 106 odst. 1 obdobně s tím, že lhůta pro písemné sdělení stavebního úřadu, že proti obnovení stavby nemá námitek, činí 7 dnů. V ohlášení se uvedou údaje o stavbě nebo terénních úpravách, které mají být obnoveny, jednoduchý technický popis prací a osoba, která bude činnost provádět.

(4) Souhlas stavebního úřadu podle odstavce 3 platí po dobu 12 měsíců; nepozbývá však platnosti, pokud v této době bylo s prováděním ohlášených prací započato. Lhůta začíná běžet dnem následujícím po dni, kdy byl stavebníkovi doručen písemný souhlas. (5) U staveb a terénních úprav, které je nezbytné bezodkladně provést ke zmírnění nebo odvrácení dopadů živelní pohromy nebo závažné havárie stavby, může být

a) po projednání se stavebním úřadem upuštěno od vydání územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, popřípadě stanoveno, že k provedení stavby nebo terénních úprav postačí souhlas stavebního úřadu s jejich ohlášením,

b) po projednání se stavebním úřadem omezen obsah žádosti a jejích příloh na nejnutnější míru nezbytnou pro rozhodnutí,

c) stanoveno v rozhodnutí, že některé doklady předepsané jako přílohy k žádosti, popřípadě jiné doklady budou předloženy ve stanovené lhůtě dodatečně,

d) v odůvodněných případech vydáno předběžné povolení, v němž se stanoví lhůta dodatečného předložení podkladů; po jejich předložení se provede řízení a vydá rozhodnutí,

e) zkrácena lhůta pro provedení právního úkonu účastníků řízení, nejvýše však na polovinu lhůty stanovené tímto zákonem nebo zvláštním právním předpisem; o zkrácení lhůt stavební úřad poučí účastníky řízení v oznámení o zahájení řízení.

(6) Odvolání proti rozhodnutí vydanému v řízení podle odstavce 5 nemá odkladný účinek.

(7) Dokončení staveb a prací provedených podle odstavců 2, 3 a 5 je stavebník povinen bezodkladně oznámit stavebnímu úřadu.

#### **34. Dále pak i znění § 44 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny: Souhlas k některým činnostem ve zvláště chráněných územích**

(1) Bez souhlasu orgánu ochrany přírody nelze povolit stavbu, její užívání, kolaudaci nebo odstranění podle stavebního zákona, vydat povolení k nakládání s vodami a k vodním dílům, povolení k některým činnostem či udělit souhlas podle vodního zákona na území národního parku nebo chráněné krajinné oblasti.

(2) K provádění staveb, k terénním úpravám, výkopovým pracím, pracím prováděným hornickým způsobem a k změnám vodního režimu pozemků nebo vodních toků ve zvláště chráněném území, pokud k nim nebyl vydán souhlas podle odstavce 1 a pokud se

nejedná o činnosti zakázané podle tohoto zákona, je nezbytný souhlas orgánu ochrany přírody.

(3) Souhlas podle odstavců 1 a 2 se nevydává, jde-li o záměry podle stavebního zákona prováděné

a) v zastavěném území obce ve čtvrté zóně chráněné krajinné oblasti,

b) v zastavěném území, zastavitelné ploše nebo v jejich částech, pokud byly v tomto území, ploše nebo v jejich částech územním plánem stanoveny prvky regulačního plánu, nebo byl pro ně vydán regulační plán.

(4) V bližších ochranných podmínkách zvláště chráněných území lze vymezit činnosti a zásahy, jejichž provádění je vázáno na předchozí souhlas orgánu ochrany přírody.

(5) Souhlas k činnostem podle odstavců 1, 2 a 4 vydává orgán ochrany přírody rozhodnutím, nebo opatřením obecné povahy. Orgán ochrany přírody souhlas podle odstavců 1, 2 a 4 vydá, pokud se prokáže, že navrhovaný způsob využití, zásah nebo činnost neohrozí zachování příznivého stavu předmětu ochrany předmětného zvláště chráněného území.

35. Jak plyne ze znění § 177 uvedeného zákona, jedná se o mimořádné postupy za situace různých stavů nebezpečí, hrozby závažných havárií apod. Ani v těchto uvedených případech však nelze postupovat bez minimálně ohlášení či oznámení provádění takových opatření. Jak plyne z Oznámení o zahájení řízení o odstranění stavby Městského úřadu Pec pod Sněžkou ze dne 7. 8. 2018, toto řízení bylo zastaveno z důvodu, že žalobce sám již dále nehodlal provádět výstavbu terasy a garáže. Jak však vyplývá ze znění § 177, v realitě došlo prakticky ze strany žalobce k obejití jeho povinnosti jak vůči stavebnímu úřadu, tak v konečném dopadu i k nutnosti vydání závazného stanoviska orgánu ochrany přírody k rozsahu a způsobu provedení sporné stavební činnosti, která znamenala dopravu materiálu – betonových panelů, dále výstavbu opěrné zdi a následně i zastřešení volného prostoru, tedy zabezpečení jižní strany objektu. Jak vyplývá ze spisového materiálu, následně měla být dobudována terasa a garáž, od této realizace však žalobce upustil. Krajský soud konstatuje, že dne 4. 11. 2020 vydal Městský úřad Pec pod Sněžkou, stavební odbor, výše cit. usnesení čj. SO-173/18-Ad, kterým zastavil řízení o odstranění stavby terasy a garáže, když stavebníci vzali zpět svoji žádost o dodatečné povolení této stavby. Téhož dne však cit. úřad vydal i přípis, kterým sice ve smyslu § 177 odst. 5 písm. a) stavebního zákona upustil ve věci provedení opěrné zdi a manipulační plochy od vydání územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, nicméně ve smyslu písm. b) stanovil pro projednání provedených opatření nutnost doložení stanoviska orgánu ochrany přírody jak k provedené stavbě opěrné zdi, tak k provedené stavbě manipulační plochy. Z uvedeného je tak patrné, že stavební úřad postupoval v dané věci v souladu s výše citovanou úpravou a stanovisko orgánu ochrany přírody považoval i nadále za potřebné. Argumentace žalobce tak v uvedeném směru nemůže obstát. I krajský soud po provedeném přezkumném řízení soudním proto na základě výše uvedených skutečností dospěl k závěru, že v přezkoumávaném případě došlo k porušení § 88 odst. 2 písm. n) zákona č. 114/1992 Sb., tedy, že žalobce spáchal přestupek, pokud bez souhlasu orgánu ochrany přírody (zde Správy KRNAP) na pozemku st.p.č. 325, k.ú. Pec pod Sněžkou, nejpozději ke dni 18. 4. 2018 vybudoval zeď ze ztraceného bednění s výztuží tl. 400 mm, délky 30 m a výšky cca 2,8 m, dne 5. 6. 2018 přemostil, resp. zastřešil snížený prostor u Luční boudy 24 kusy předepjatých

betonových stropních panelů s využitím dřívě vybudované a popsané zdi a provedl na pozemku terénní úpravy okolí stavby vč. zásypu šterkem části cesty na p.p.č. 801, k.ú. Pec pod Sněžkou, čímž prakticky vytvořil stavbu pochozí terasy u jižní strany Luční boudy. Pokud pak žalovaný vinil žalobce z porušení povinnosti obstarat si předem ke stavební činnosti souhlasné závazné stanovisko Správy KRNAP dle § 44 odst. 1 zákona, krajský soud je přesvědčen, že vzhledem ke skutečnostem, popsaným výše v bodě 19, má s ohledem na rozsah provedené stavební činnosti a úprav tuto povinnost žalobce i nadále, i když stavební úřad tuto povinnost vázal k ustanovení § 177 odst. 5 písm. b) stavebního zákona. Krajský soud měl po seznámení se s veškerou spisovou dokumentací žalovaného za prokázané, že v daném případě byl dopad prováděné stavební činnosti žalobce posouzen žalovaným s ohledem na zájmy chráněné zákonem tak, jak v napadeném rozhodnutí popsán, v souladu se záměrem a účelem dotčené právní úpravy. Krajský soud souhlasí i se závěrem žalovaného, že výše popsaným postupem žalobce došlo k odnětí možnosti Správy KRNAP řádně zhodnotit dopad stavební činnosti na okolní přírodu, která je bezesporu předmětem nutné a zvýšené ochrany.

36. Žalobce sporoval naplnění podmínek spáchaného přestupku dle § 88 odst. 2 písm. d) zákona č. 114/1992 Sb., uváděl, že ekosystém okolí Luční boudy byl již dříve lidskou činností značně narušen a považoval za uznání této skutečnosti to, že orgán ochrany přírody v r. 2014 při výstavbě lávky a s ní souvisejícími terénními úpravami uvedl, že k poškození biotopu nedojde, konečně, sám KRNAP nedaleko skladuje materiál na opravu cest a nechává zde pást své koně. Průzkumy KRNAPu jsou zastaralé. Žalobce byl přesvědčen, že chráněné druhy rostlin ani nepoškodil, ani neohrozil.
37. Správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí zdůraznil, že zákon č. 114/1992 Sb., poskytuje ochranu všem druhům živočichů a rostlin, ty druhy, které jsou ohrožené nebo vzácné, vědecky či kulturně velmi významné, lze vyhlásit za zvláště chráněné a tedy i spadající pod přísnější pravidla ochrany. Tyto jsou pak uvedeny na seznamech přílohy vyhlášky č. 359/1992 Sb., a dle stupně ohrožení se člení na kriticky ohrožené, silně ohrožené a ohrožené. Rozhodnutí cituje znění § 49 tohoto zákona, který upravuje ochranu zvláště chráněných rostlin i znění § 15 vyhlášky o komplexní ochraně stanovišť a bezprostředního okolí těchto rostlin. V návaznosti na znění § 88 odst. 2 písm. d) cit. zákona je pak přestupkem zničení jedince zvláště chráněného druhu rostlin, a to buď přímo, nebo nedovoleným zásahem do jeho prostředí. Rozhodnutí zmiňuje i unikátnost biogeografického fenoménu přírodního komplexu Krkonoš a jeho hřebenové oblasti v kontextu celé střední Evropy. Dále rozhodnutí popisuje, že Vrba laponská je vyhláškou vedena jako kriticky ohrožený druh, její populace v botanické lokalitě Bílé louky, do níž spadá i Luční bouda, je zmapována v odborné literatuře, a výstavbou zničený samičí keř se nacházel jižně od západního křídla boudy u modré turistické cesty, místo výskytu je vcelku přesně zaznamenáno v botanickém inventarizačním průzkumu a překrývá se s provedenými terénními úpravami při jižní straně západního křídla budovy. Zvonek český je sice nepříliš vzácný ve vyšších polohách Krkonoš, jeho populace však vykazují v posledních desetiletích úbytek, zjištěný zábor stanoviště soustavy NATURA 2000 byl orgánem ochrany přírody hodnocen jako škodlivý zásah do biotopu této rostliny, výskyt druhu je doložen fotograficky na jižní straně budovy v bohaté populaci z r. 2012. Z této populace se vlivem rozsáhlých terénních úprav a stržení drnu dochoval pouze zlomek. Rovněž tak byl v r. 2012 prokázán výskyt ještěbávníku alpského na území, zasaženém nepovolenou přístavbou a terénními úpravami, při terénním šetření po stavebním zásahu již nebyl přítomen. Violka žlutá sudetská je vedena ve vyhlášce jako silně ohrožený druh,

její výskyt je zadokumentován na pozemku, poškozeném umístěním laviček a skladováním materiálu.

38. Rozhodnutí orgánu I. stupně podrobně popisuje na str. 12 – 14 z pohledu chráněných stanovišť Evropského společenství, k jakým poškozením stavebními zásahy žalobce došlo, a uvádí, že byly nevratně zničeny předměty ochrany Evropsky významné lokality Krkonoše, a to stanoviště 6430, představované biotopem A4.1, kde byl vegetačně zničen pokryv na více než 1500 m čtverečních stanovišť, celková plocha významného narušení pak představuje až asi 2500 m. Krajský soud konstatoval po přezkoumání věci, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí zabýval odvolací námitkou žalobce směřující proti odůvodnění orgánu I. stupně o spáchání přestupku dle § 88 odst. 2 písm. d) zákona č. 114/1992 Sb., a připomněl, že podklady, které byly pro argumentaci správního orgánu využity, nebyly v řízení nijak odborně zpochybněny. Správa KRNAP u každého z dotčených druhů zvláště chráněných provedla porovnání naposledy evidovaného výskytu se stavem na lokalitě po realizaci záměrů a zjistila buď podstatné zmenšení biotopu, případně úplně vymizení (vrba laponská a jestřábík) v dotčeném území. Přitom žalovaný zdůraznil, že k naplnění skutkové podstaty projednávaného přestupku není nezbytně nutné vymezit velikost přeživší nebo původní populace, pro jeho naplnění postačí konstatování zásahu do biotopu jmenovaných druhů zvláště chráněných rostlin. Krajský soud proto plně odkazuje na citaci poškození, uvedených na str. 12 – 14 rozhodnutí orgánu I. stupně a konstatuje, že skutkovou podstatu přestupku § 88 odst. 2 písm. d) cit. zákona považoval v daném případě za naplněnou.
39. Žaloba navrhla v případě, že soud neshledá nezákonnost žalobou napadených rozhodnutí správních orgánů, aby přistoupil ke snížení uloženého trestu s odkazem na ustanovení § 65 odst. 3 s.ř.s. Toto ustanovení umožňuje tomu, jemuž byl uložen trest za správní delikt, aby se domáhal jeho snížení v mezích zákonem dovolených. Žalobci byl uložen trest pokuty ve výši 150.000 Kč, krajský soud konstatoval, že za přestupky podle § 88 odst. 2 písm. d) i n) zákona č. 114/1992 Sb., lze dle odst. 3 písm. b) uložit pokutu do výše 2.000.000 Kč. Jak z rozhodnutí orgánu I. stupně, tak i rozhodnutí žalovaného správního orgánu vyplývá, že správní orgány se zabývaly povahou přestupků, jejich závažností, uvedly, že polehčující okolnosti neshledaly, za přitěžující okolnost označily vcelku nešetrné provedení stavebních zásahů, a to přesto, že žalobce si jistě byl toho, že se jedná o zásah do nejcennějšího území národního parku, vědom. Krajský soud pak neshledal žádnou podstatnou skutečnost, ani okolnost věci, která by mohla vést k závěru o tom, že je uložena pokuta s ohledem na její možnou zákonnou výši, nepřiměřená. K aplikaci ustanovení § 65 odst. 3 s.ř.s. proto nepřistoupil.
40. Krajský soud po přezkoumání a projednání věci dospěl k závěru, že žalovaným uložená pokuta v celkové výši 150.000,- Kč byla žalobci uložena po právu. Z rozhodnutí orgánu I. stupně vyplývá podrobný popis přestupků, s odkazem na porušení § 88 odst. 2 písm. d) a n) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, kterých se žalobce dopustil vybudováním zdi ze ztraceného bednění, zastřešením sníženého prostoru u Luční boudy 24 kusy betonových stropních panelů a provedením terénních úprav okolí vč. zásypu šterkem. Soud pak považoval za nepochybné, že uvedenými činnostmi bylo škodlivě zasaženo do biotopu zde se vyskytujících zvláště chráněných druhů rostlin, žalobce si k popsáním činnostem neobstaral souhlasné závazné stanovisko KRNAP dle § 44 odst. 1 cit. zákona. Z průběhu správního řízení pak lze konstatovat, že ač žalobce namítal, že výše popsáním způsobem konal v případě odstranění havarijního stavu, kdy se svah

svažoval a ohrožoval zdraví a život kolemjdoucích, o takové situaci v průběhu správního řízení nepředložil žalovanému žádný dokument, a to ani v odvolacím řízení. Ostatně žalovaným správním orgánem bylo vydáno k žádosti žalobce o dodatečné povolení stavby opěrné zdi negativní stanovisko dne 27. 4. 2018, kdy Správa KRNAP rovněž konstatovala, že jí nebyly předloženy žádné dokumenty. V uvedeném směru Nejvyšší správní soud opakovaně judikoval povinnost přestupce prokázat, co sám tvrdí, má-li správní orgán z jeho tvrzení vycházet (v souladu s § 52 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád) – zde rozhodnutí ze dne 28. 2. 2013, sp. zn. 5 As 64/2011, obdobně pak i např. ze dne 15. 10. 2021, sp. zn. 10 Ads 356/2021. O povinnosti předložit toto odborné závazné stanovisko pak stavební úřad informoval žalobce dne 4. 11. 2020, a to i s ohledem na řízení, vedené dle žalobcem namítaného ust. § 177 stavebního zákona.

41. Na základě všech výše uvedených skutečností krajský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou, a to v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s., když odůvodnění obou ve věci vydaných rozhodnutí správních orgánů považoval za dostatečná a přezkoumatelná.

## VII. Náhrada nákladů řízení

42. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s, když ve věci úspěšný žalovaný správní orgán náhradu nákladů řízení nežádal.

### Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz).

Hradec Králové 12. ledna 2022

JUDr. Magdalena Ježková v. r.  
předsedkyně senátu